

คุยกับผู้อ่าน | นพ.ประเวศ วะสี

อันเนื่องมาจากสวนโมกข์-ธรรมกาย-สันติอโศก

ในการเขียนเรื่องสวนโมกข์-ธรรมกาย-สันติอโศก ซึ่งจบลงในฉบับนี้นั้น เนื่องจากสำนักเหล่านี้มีทั้งคนรักและคนเกลียดอย่างรุนแรง ดังที่กล่าวไว้แล้ว ผู้เขียนก็พลอยได้รับดอกไม้หรือก้อนอิฐไปด้วย ดังจะขอนามาเล่าให้ฟังเล็กน้อย

เรื่องสวนโมกข์ไม่ได้รับคำตำหนิติเตียน อาจจะเป็นเพราะตั้งมานานจนคนเข้าใจกันแล้ว หรือคำจวนซีเกียดคำก็ได้

เรื่องธรรมกายมีเขียนเชียร์มาเยอะ มีลูกศิษย์ธรรมกายเขียนมาแสดงความน้อยใจ ๒ ราย แต่ไม่พูดอะไรรุนแรง ต้องนับว่าลูกศิษย์สำนักนี้มีความสงบ คงจะเป็นด้วยผลของสมาธิ

เกี่ยวกับสันติอโศกดูจะรุนแรงกว่าเพื่อน พระที่ชอบกันรูปหนึ่งเขียนมาว่า “เรื่องเกี่ยวกับสวนโมกข์และธรรมกายนั้นคุณหมอวิเคราะห์ได้ถูกต้องดีมาก แต่สันติอโศกและโพธิรักษ์นั้นเข้าใจว่า ‘ข้อมูล’ คาคเคลื่อนไปมาก อาตมาใกล้ชิดกับโพธิรักษ์มานานจึงรู้กำพิศท่านดี.....”

อีกฉบับหนึ่งคงจะเป็นลูกศิษย์สันติอโศก คงจะเห็นว่าพูดเกี่ยวกับมังสวิรัตอ่อนไป จึงเขียนมาว่าดังนี้

เรียนคุณหมอประเวศ วะสี ที่เคารพ

ได้อ่านจากหมอชาวบ้าน เกี่ยวกับการที่พระพุทธเจ้าทรงฉันเนื้อสัตว์หรือไม่ฉัน อยากรู้ให้คุณหมอได้อ่านพระสูตรที่พระพุทธองค์ระบุชัดเจนลงไปเลยว่ามีฉันเนื้อสัตว์ จากของมหาญาณเข้างบ้าง เพื่อไม่ลำเอียงเข้าข้างตนที่อยู่ทางเถรวาท และอยากให้คุณหมอได้เปิดใจกว้างในเรื่องวิเคราะห์มังสวิรัตเพิ่มขึ้น ซึ่งพระสูตรที่ท่านพุทธทาสแปลไว้และเผยแพร่ในหมู่ชาวพุทธทั่วไปเป็นอันมาก

รักและเคารพ

ไท

ป.ล. ได้ส่งลิงก์ตามสูตรมาให้ ๑ ฉบับ

ฉบับถัดไปเป็นพวกเกลียดสันติอโศก จึงเขียนมาด่าเลย ดังไปรษณียบัตรข้างล่างนี้

เรียนท่าน ศ. ประเวศ วะสี ที่นับถือ

ขอภัยเออะนะครับที่จำเป็นต้องเขียนถึงท่าน เกี่ยวกับท่านนำตัวท่านไปมัดกับลัทธิบ้า ๆ บอ ๆ สันติอโศก เปลืองตัวเปล่าๆ ทางที่ดีท่านน่าจะตีตัวออกห่างเสียจะดีกว่าเป็นไหน ๆ ท่านที่เคารพครับกรุณาท่านอย่าทำให้พ่อแม่ปู่ย่าตายายต้องเสียใจเลยครับ พุทธศาสนาเจริญมาเป็นพัน ๆ ปี ถ้าไม่ตีจะเจริญมาได้ยังไง ขอเสียที่เออะครับ สมองขนาด ดร. พี เอช ดี จะไปก็ให้มันรู้ไปจะได้เลิกนับถือกันเสียที อย่า ทิฐิ อย่า มานะ อย่า อวดดี อย่า อวดฉลาดในความโง่ เก่งเฉพาะวิชาแพทยก็ยกให้ อย่าแสบทุกเรื่อง

นับถือจึงเตือน เชื่อกันได้ไม่เชื่อกันได้

๑๔ ต.ค.

ผมยังได้สำเนาจดหมายผู้รักสันติอโศกตำอาจารย์สฐียรพงษ์ วรรณปก ด้วยความรุนแรง

มีทั้งแรงไปแรงมา ทั้ง ๆ ที่ต่างนับถือพระพุทธเจ้า

ผมเข้าใจว่าศาสนาเป็นเรื่องของสุทธิ ปัญญา เมตตา ขันติ ถ้ายึดมั่นมากก็รุนแรงมาก ชาวพุทธทั้งหมดถูกลัทธิวัตถุนิยมตีจนตกเวทีอยู่แล้ว ถ้าขัดแย้งกันมากย่อมไม่มีแรงที่จะไปต่อสู้เอาชนะวัตถุนิยม ควรจะสามัคคีกัน เพื่อจะได้กอบกู้พุทธเกษตรให้เจริญขึ้นไปในดินแดนแห่งนี้

ประเวศ วะสี